

2. Drugi zarzut odwołania

6. W swym drugim zarzucie spółka Fred Olsen podnosi, że decyzja Komisji, która nie zastosowała kryterium inwestora prywatnego, była wystarczająco uzasadniona.
7. Sąd uznał, że uzasadnienie decyzji było niewystarczające, ponieważ, zdaniem Sądu, Komisja powinna zastosować kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.
8. Niemniej jednak, oprócz samej okoliczności, że spółka Fred Olsen sama użytkuje Puerto de la Nieves, brak jest jakiegokolwiek wskazówki w wyroku Sądu, że sytuacja ta przysparza jej jakiegokolwiek korzyści związanej z uiszczeniem opłat za użytkowanie infrastruktury. Nie istnieje w tym przypadku porozumienie lub rabat przy uiszczeniu opłat przez spółkę Fred Olsen ani dyskryminacja przy uiszczeniu opłat względem innych podmiotów zarządzających infrastrukturą, takich jak Naviera Armas.
9. W konsekwencji wyroki Freistaat Sachsen i Land Sajonia-Anhalt/Komisja (T-443/08 i T-455/08) ⁽²⁾, Ryanair/Komisja (T-196/04) ⁽³⁾ oraz Aéroports de Paris/Komisja (T-128/98) ⁽⁴⁾ nie znajdowały zastosowania w niniejszej sprawie.
10. Wyrok Sądu należy zatem uchylić w całości, a decyzję Komisji utrzymać w całości w mocy.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 21 grudnia 2016 r., Komisja/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 24 marca 2011 r., Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt/Komisja (T-443/08 i T-455/08, EU:T:2011:117).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r., Ryanair/Komisja (T-196/04, EU:T:2008:585).

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 12 grudnia 2000 r., Aéroports de Paris/Komisja (T-128/98, EU:T:2000:290).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 19 marca 2018 r – SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola
Cooperativa / Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna**

(Sprawa C-343/18)

(2018/C 268/34)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa

Strona pozwana: Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 rozporządzenia WE, stanowiący, że w odniesieniu do działań, o których mowa w załączniku IV, sekcja A oraz w załączniku V, sekcja A, państwa członkowskie zapewnią pobieranie opłat, należy interpretować jako nakładający obowiązek uiszczenia płatności na wszystkich przedsiębiorców rolnych, nawet jeśli „prowadzą oni działalność polegającą na uboju i rozbiorze mięsa w sposób pomocniczy i powiązany z prowadzeniem hodowli zwierząt?

- 2) Czy państwo może wyłączyć z obowiązku uiszczania należności sanitarnych niektóre kategorie przedsiębiorców, mimo że ustanowiło system pobierania opłat zdolny, jako całość, do zagwarantowania pokrycia kosztów poniesionych na kontrole urzędowe, lub zastosować opłaty niższe niż te przewidziane w rozporządzeniu WE nr 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 45, s. 200).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 marca 2018 r. w sprawach T-45/13 RENV i T-587/15, Rose Vision/Komisja, wniesione w dniu 25 maja 2018 r. przez Rose Vision, S.L.

(Sprawa C-346/18 P)

(2018/C 268/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Rose Vision, S.L. (przedstawiciel: J.J. Marín López, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 8 marca 2018 r., Rose Vision/Komisja, T-45/13 RENV i T-587/15, ECLI:EU:T:2018:124;
- przyznanie na rzecz Rose Vision odszkodowania określonego w motywach dziesiątym i jedenastym niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa polegające na tym, że postanowieniem z dnia 10 października 2017 r. w sprawie T-587/15 Sąd otworzył na nowo ustny etap postępowania na podstawie błędnego argumentu, że wnosząca odwołanie wniosła o to otwarcie na nowo;
2. Naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd przeinaczył w zaskarżonym wyroku ocenę przeprowadzonych dowodów, stwierdzając, że Komisja zastąpiła ostrzeżenie W 2 ostrzeżeniem W 1 z lipca 2012 r.;
3. Naruszenie prawa polegające na tym, że w sprawie T-45/13 RENV Sąd nie uwzględnił w zaskarżonym wyroku wniosku o stwierdzenie nieważności wpisu Rose Vision do systemu wczesnego ostrzegania (SWO), opartego na tym, że ostrzeżenie W 2 zostało aktywowane, zaś Rose Vision nie została o tym poinformowana, nie przedstawiono jej uzasadnienia dotyczącego tego wpisu, nie zapewniono jej możliwości przedstawienia uwag w tym zakresie i nie mogła ona wnieść odwołania od rzeczzonego wpisu;
4. Naruszenie prawa polegające na braku uzasadnienia w odniesieniu do twierdzeń zawartych w zarzucie czwartym skargi w sprawie T-587/15, które to twierdzenia w ogóle nie zostały zbadane w zaskarżonym wyroku;